

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af fotografiloven.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om film og biografer.

(Lovforslag nr. L 99. Fremsat 15/3 77. Første behandling 22/4 77. Betænkning 18/5 77).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Tove Jørgensen (DKP):

Vi kan fra DKPs side ikke gå ind for de afsnit i lovforslaget, som går ud på at ændre loven i overensstemmelse med kravene fra EF.

Disse ændringer giver grønt lys for en forstærkning af den meget uheldige udvikling, som filmkulturen i de senere år har været præget af. Tilladelsen til at have bevilling til flere biografer har medført, at store monopolener allerede har overtaget store dele af markedet. De store biografkæder med 14-15 biografer er i stand til at øve pression over for udlejnings-selskaberne, også når disse ikke ejes af dem selv.

Det er således i dag, at de store biografkæder aftaler udlejning indbyrdes og foretager bytninger af udlejningsrettighederne, så det næsten er umuligt for enkeltstående biografer at skaffe sig økonomisk underlag for deres virksomhed. Samtidig skal de vente urimeligt længe på at kunne tage efterspurgte film på programmet.

De store biografkæder lægger sig både på de film, der giver kasse, og på de gode film, der kan trække et interesseret publikum til. De fører disse film til premiere på de store centrumbiografer og sikrer samtidig rettighederne for deres biografkæder i periferien. Filmene er således så godt som udspillet, før de biografer, der ikke er knyttet til monopolerne, overhovedet får mulighed for at tage dem på programmet, selv om de fører en aktiv repertoirepolitik.

Enhver kan sige sig selv, at det er ikke her, kunstneriske eller lødighedshensyn kommer til at tælle. Derved bliver det monopolerne, der bestemmer udbud og tilbud, og som samtidig forhindrer de mindre, enkeltstående biografer i at planlægge med en rimelig balance mellem indtægtsgivende såkaldte kassefilm og et mere lødigt repertoire. Denne balance er ofte de mindre biografers eneste eksistensgrundlag, og samtidig er det en sikring mod den stedse voldsommere kommerialisering, filmbranchen er kendetegnet af.

Disse problemer vil blive uhyggeligt forstærket ved indførelse af EF-reglerne, der helt vil prisgive en selvstændig dansk filmkultur og yderligere forringe importmulighederne for film, der ikke er fremstillet inden for monopolernes rammer.

Bortset fra disse meget alvorlige forbehold er der da forskellige punkter i forslaget, som vi finder positive. Det gælder ændringen af konsulentordningen, så ikke begge konsulenterne skal gå samtidig, og det gælder filmmedarbejdernes indstillingsret til filmintitutet.